

BON DIA

La vella Monserrat
desperta el barri a cops d'escombra tot cantant,
les primeres persianes
s'obren feixugues badallant.

Rere el virdre entelat
el cafeter assegura que no era penal
i es desfà la conversa
igual que el sucre del tallat.

Bon dia,
ningú ho ha demanat però fa bon dia,
damunt els caps un sol ben insolent
il·lumina descarat
tot l'espectacle de la gent.

Al bell mig de la plaça
la peixetera pren paciència amb la Consol
que remuga i regala
grans bafarades d'alcohol.

I al pedrís reposant
l'avi Josep no es deixa perdre cap detall
i amb l'esguard es pregunta
quants dies més té de regal.

Bon dia...

Nens xisclant, olor de pixum de gat,
veïnes que un cop has passat et critiquen.
Gent llençant la brossa d'amagat
i un retardat que amb ulls burletes et mira
i diu

Bon dia...

ELS PETS.

